

Živi svoje sanje

Lara Wolf, igralka

Lara Wolf je obetavna mlada igralka, študentka tretjega letnika AGRFT, ki jo je letos doletela velika čast – dobila je vlogo v produkciji MGL Tih vdih, v kateri igra s prekaljenimi igralskimi mačkami, Ajdo Smrekar, Matejem Pucem, Juretom Henigmanom, Tjašo Železnik in Mirjam Korbar.

Lara je pripadla vloga Tamale, najmlajše hčerke, ki se odpravlja študirat v Ljubljano, ob tej priložnosti pa se v domači hiši zberejo vsi družinski člani in na dan privrejo številna potlačena čustva ter še nerazrešeni konflikti. »Nad scenarijem sem bila tako navdušena, da mi ni bilo treba kaj dosti razmišljati.« pravi Lara, ki jo je na junijski produkciji akademije odkrila direktorica MGL Barbara Hieng Samobor in jo priporočila režiserju Tihega vdiha Nejcju Gazvodi. Tudi on je v Lari hitro prepoznal talent in tako je bila vloga njena, treba je bilo počakati samo še na odobritev profesorjev. »Mentorja našega letnika, Matjaž Zupančič in Matjaž Tribušon, sta bila oba zelo vesela zame. A pravila so takšna, da je treba, če dobiš vlogo v produkciji zunaj akademije, za dovoljenje vprašati vse profesorje. Vsak ti za svoj predmet odobri, da lahko manjkaš na njegovih vajah v času priprav na predstavo, kajti vaje so v dopoldanskem času.« Študij na AGRFT pač zahteva celega človeka – in če se temu pridruži še vloga v predstavi, kot se je zgodilo Lari, mora biti človek psihično in fizično v odlični kondiciji. »Ko sem prišla na fakulteto, se mi je bilo izjemno težko navaditi na ritem, v katerem tako rekoč ni prostega časa. V gimnaziji si od osmih do treh, popoldneve in večere imaš pa proste. Potem pa se vse to čez noč spremeni. Od desetih zjutraj do sedmih zvečer faks, vmes ena ura za kosilo. Že to se mi je zdelo grozno, nisem si mislila, da je lahko še huje, potem pa sem dobila še ta projekt,« se zasmeji. Tudi mentor jo je opozoril, naj se na povečano količino dela psihično pripravi. »Vse poletje sem v glavi premlevala, kako ho. Ampak ko si enkrat v tem, je lažje, posebej s podporo profesorjev.«

Občutke, ki so jo prevevali, ko je na premieri Tihega vdiha prvič stala na velikem odru, težko povzame. »Pokonci sta me na dan premiere držala trema in adrenalin, ko je bilo vsega konec, pa si sicer oddahneš, a po drugi strani se počutiš izpraznjena. Ob aplavzu in priklonu bi na odru stala še celo večnost, če bi se dalo. Kar čutiš občinstvo in njegovo energijo, vidiš, da je bila predstava dobro sprejeta, in to je krasen občutek.«

Lara, ki je osnovno šolo obiskovala na Vrhniki, od koder prihaja, a zdaj zaradi preprostejšeg logistike živi v Ljubljani, je igralsvo zanimalo od mladih nog. »Rada sem nastopala, sodelovala v gledaliških predstavah, igrala sem tudi klavir ... v času gimnazije sem se manj igralsko udeleževala, ker kakšnih dramskih krožkov niti ni bilo, sem pa hodila v Dramsko šolo Barice Blenkuš.« Ko se je tam поблиže spoznala s svetom igre, je njena otroška želja po slavi prerasla v pravo željo po igralskem poklicu. »Nič drugega me ni več zanimalo, in če ne bi bila sprejeta na AGRFT, bi verjetno vsako leto hodila poskušat opraviti sprejemne izpite.«

K sreči ji je uspelo v prvem poskusu in zdaj živi svoje sanje. »Za prvi projekt si ne bi mogla želeli boljših soigralcev, tako da upam, da bodo tudi naslednji tako prijetni,« vzhičeno pravi. Med igralskimi vzornicami posebej omeni Nino Ivanišin, za prihodnost pa ne dela prevelikih načrtov. »Mika me tudi film, ampak bolj priložnostno. Nočem se omejevat. V gledališču je edinstveno to pričakovanje pred premiero, film pa ima spet svoj način snemanja ...« No, konec koncev je še tako mlada, da ima za vse dovolj časa. Nekaj pa ga mora ostati tudi za reči, ki jih rada počne v prostem času. »Čas preživljam z domačimi, pogledam kak film, želela pa bi spet prebrati kakšno dobro knjigo, saj že dolgo nisem nobene.«

Lara Paukovič

Lara Wolf v predstavi Tih vdih

Foto: MGL